զՎարուց Գրիգոր Կեսարացւոյ կիւ յիշատակարան մը (Ձեռագիր թ. 574, Վիեննայի Մխիթարեան Մատենադարանին), ուր կը կարդանք թէ «գրեցաւ եւ աւարտեցաւ սուրբ տառս ի թվականութեանս Հայոց ՌԽ (= 1601) եւ Սեպտեմբեր ամսոյ ի յիզի՝ Հոկտեմբերի Ա. աւրն Բշ. ի, ձեռամբ ... Գրիգոր երէցոյն ...։ Այդ յիշեցիք զքաջ ռաբունապետն Հայաստանեայցս աշխարհին զտէր Գրիգոր քաջ վարդապետն մեր, որ է սուրբ հոգւով եւ մխոյր մարմնով, եւ ի աւետեայն շնորհօն աստուածային բանիցն, որ է պարծանք աւետեայն աշխարհի Հայաստանեացս, որ ես գրել փափաքաւոր եւ զպաստաւգիրս յիշատակ բարի»։

Եթէ Կեսարիոյ առաջնորդութիւնը ձեռք բերած ըլլար՝ չատ հաւանական է որ այս չափազանցեալ գովեստներու կարգին այս հանգամանքն ալ յիշուած պիտի ըլլար, ինչ որ չէ եղած։

Հետեւաբար չատ հաւանական է ենթադրել թէ Գրիգոր վրդ. Կեսարացի 1595էն 1601 կամ Տիրապէտքիր իր ուսուցիչին՝ Սրապիոնի քով մնացած է եւ կամ Կեսարիա, իր ծննդավայրը, ինչ որ ալ իր կարգին ա-չակերտներ հասցնելու զբաղած, 1601ին եւ Երուսաղէմի պարտքին համար Սրապիոնի հրամանով Կ. Պոլիս մեկնած է, Սմիւռնի գումարման անձամբ մասնակցելէ յետոյ։